

Entrevistem Noelia Rebón, advocada

“L’assetjament escolar s’ha sofisticat amb les tecnologies”

Núria Gutiérrez Bonet
nuria.gutierrez@premsalocal.com

Lletrada Noelia Rebón va començar a treballar en casos d’assetjament escolar de manera altruista, per a l’Associació Contra l’Assetjament Escolar de Catalunya (ACAECAT), però els seus casos ja s’han estès a altres indrets de l’estat. Diu que s’ha de desplaçar contínuament perquè no hi ha especialistes en aquesta matèria. Rebón va guanyar un cas amb una sentència innovadora, que reconeixia danys materials i psicològics a un nen que havia patit assetjament escolar; els pares del nen havien denunciat l’assetjament a l’escola, que no va fer res per evitar-lo durant un any.

El bulling és un fenomen nou o sempre ha existit l’assetjament a les aules?

N’hi ha hagut sempre, de problemes en l’àmbit escolar, però no estic tan d’acord a dir que sempre ha passat això, perquè ara hi ha components de violència molt més accentuats que abans. Amb aquesta crueltat i aquesta malícia, jo no ho recordo. A més, hi ha un concepte nou: ara també es parla de *ciberbulling*, i és important. Ara hi ha gravacions, amenaces pel mòbil, els xats... L’assetjament escolar s’ha sofisticat molt més amb les noves tecnologies.

I porta molts casos d’aquests?
Molts.

Les escoles fan prou per aturar l’assetjament?

Algunes sí, però la majoria em penso que no, i no ho fan per mala fe, sinó que penso que no tenen els mitjans necessaris. Ara parlen de protocols d’aplicació, però a moltes escoles els fa por reconèixer que tenen un cas

L’advocada afirma que en la majoria dels casos són els pares els que denuncien i les víctimes no volen saber-ne res perquè se senten avergonyides. #LL.LLEBOT

Especialitzada en casos d’assetjament. Amb 31 anys i un bufet propi a Barcelona, la santcugatena Noelia Rebón forma part dels pocs advocats a l’Estat especialitzats en casos d’assetjament escolar, immobiliari i laboral.

d’assetjament escolar, perquè saben que en poden ser responsables subsidiaris i, per tant, hi ha una tendència a amagar-ho. Si es tractés el tema amb transparència i la màxima claredat no passaria. Hi ha un component de por molt gran i quan hi intervén l’advocat moltes vegades es frena. Tot i això, no penso que només sigui culpa de les escoles.

I de qui és, la culpa?

De tots, de la societat. Hi ha mitjans, dibuixos animats, per exemple, que són agressius. S’han canviat una mica els valors i la violència sembla que està a l’alça.

Ha portat algun cas aquí a Sant Cugat?

En vaig portar tres l’any passat. Tots tres en escoles de primària –últimament he notat que l’assetjament ha pujat entre nanos de vuit anys–, i tots es van resoldre favorablement per part del centre. En un dels casos, la directora es va quedar parada en veure que els pares havien contactat amb un lletrat. Ho van decidir quan van veure que no els feien cas, perquè volien protegir la seva filla. Finalment, el problema es va posar en coneixement dels pares de l’agressor i la situació es va reconduir molt bé en una taula rodona.

Finalment no es va aprovar, però en l’últim ple es va presentar una moció que, entre altres coses, demanava un protocol específic en casos d’homofòbia. Què en pensa?

Qualsevol acció és positiva. Si hi ha protocols específics, millor. Però amb els protocols que existeixen actualment, si s’apliquessin bé, en principi hauriem de poder aturar el problema. ●